

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

XLIX. Societati Jesu tribuitur unus Locus inter Consultores Cogregationis
Sac. Rituum. 24. Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74761)

humilitate cordis veniam peccatorum poscentis, tuamque benedictionem praestolantis, & gratiam, clementer exaudi: dexteram tuam super eum benignus extende, ac plenitudinem divinae benedictionis effunde: qua bonis omnibus cumulatus, felicitatem & vitam consequamur aeternam. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Postquam ad cornu Epistolae accedat, ut in Actis Ecclesiae Mediolanensis part. 4. *Benedices in Ecclesia ad Altare, stans in cornu Epistolae: & stans in cornu Epistolae, non trinam, hoc est triplici Signo Crucis, sed unam benedictionem, unico videlicet Signo Crucis, benedicat, proferens alta voce haec verba:*

Benedicat Vos Omnipotens Deus † Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus. R. Amen.

Trina benedictio non est danda.

Trina siquidem Benedictio Episcopo competit, non Sacerdoti: cumque nonnulli in fine Missae trinam usurpare coepissent, consuetudo Clementis VIII. auctoritate sublata est, quemadmodum ostendit Meratus hac mortali vita nuper defunctus tom. 1. pag. 243. Id Nos etiam advertimus in nostro *Tractatu de Sacrificio Missae sect. 1. locis supra indicatis. In Rubrica quoque Missalis haec habentur: In Missa solemniter Celebrans eadem voce & modo, qua in Missis privatis, semel tantum benedicit populo. Insuper Cereemoniale Episcoporum trinam benedictionem ipsis solum tribuendam decernit: quod eadem Missalis Rubrica confirmatur: Episcopus autem ter benedicit populo etiam in Missis privatis, ut in Cereemoniali habetur. Postremo Alexander VII. Decreto, quod die 27. Septemb. 1659. edidit, tempora indicit ac recenset, quibus Abbatibus usum Pontificalium praediti, ritu solemniter celebrantes, trinam benedictionem impertire possunt: quod iisdem penitus interdicitur, cum rem Divinam privatim conficiunt; quod Nos ipsi indicavimus nostra Institutione 14. §. 4. num. 19. tom. 2. si Bononiensis editionis ratio habeatur, quae peracta fuit anno 1735. sin autem easdem Institutiones in Latinam linguam conversas, & Romae impressas anno 1747. quis inspiciat, idem prorsus deprehendit Institutione 34. §. 4. in fine pag. 174. Quocirca non sine animi nostri voluptate Epistolam legimus encyclicam Patris Generalis Coenobitarum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quibus in nostris Apostolicis Literis potestas facta est dandi in certis anni Festivitatibus Pontificiam benedictionem, in qua eosdem admonet, ut populo benedicant unico Signo Crucis, more Sacerdotali: quod ipsum si ab aliis etiam factum esset, quaelibet ad Nos delata non fuisset de usurpatis honoribus Episcopalibus.*

Præcipitur ne praemissa forma violetur.

Hac itaque Epistolam Encyclicam ritum statumus ac declaramus, quo Benedictio Papalis in posterum tribuetur, eumque notum facimus Ordinum Regularium Praesidibus, ut ipsi Regularibus sibi subiectis observandum indicant. Equidem Alexander VII. Praedecessor Noster usum Pontificalium Abbatibus, quibus id privilegio convenit, accurate praescribens, Ordinaris locorum facultatem concedit, ut, si quid contrarium Abbatibus commississent, ipsi tamquam Sedis Apostolicae Delegati rem cognoscerent, & censuris etiam, si opus esset, omnem insolentiam compeferent. At Nos aliam viam suscipiendam ducimus, praecipientes, ut de illis Regularibus, qui per scriptum a Nobis antea benedictionis ritum violaverint, Nos statim certiores efficiant: tunc enim neque infensos invicem Episcopos & Regulares reddemus, nec populus beneficium Papalis benedictionis denegabimus; sed facultatem eiusdem benedictionis tribuendam parere recusantibus au-

feremus, eandem largiemur aliis, qui iusta nostra facere non detrectabunt: qua in re futuros etiam Romanos Pontifices magnopere hortamur, ut idem exemplum sequantur. Postremo Tibi, & universo tuo Ordini benedictionem Apostolicam impertimur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majoram die XIX. Martii MDCCXLVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Dat. Pont. A. VIII. die 19. Martii 1748.

Societati JESU tribuitur unus locus inter Consultores Congregationis Sacrae Rituum.

XLIX.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constantem omnium sensum, Pontificio etiam confirmatum oraculo, Omnipotentem nimirum Deum, sicut alios alii temporibus sanctos Viros, ita Luthero, ejusdemque temporis Haereticis Sanctum Ignatium, & institutam ab eo Societatem objecisse, adeo Religiosi ipsius Societatis Alumni luculentissimis tantum Parentis vestigiis insistentes, per assidua religiosarum virtutum exempla, & praecleara omnium doctrinarum, ac praesertim sacrarum documenta comprobare pergunt, ut quemadmodum non mediocre ad gravissimas Catholicae Ecclesiae rationes saluberrime accarandas, componendosque mores, atque in bonis artibus instituendos Adolescentes, subsidium conferre satagunt, ita nova Apostolicae benignitatis argumenta promereri videantur. Satis enim superque compertum est universis, atque exploratum, quibus per omne tempus religiosi viris, & Christiana pietate, & omnium disciplinarum splendore, & multiplici literarum cognitione, aeternaeque Christianorum salutis zelo commendatissimis, addictissima huic Sanctae Sedi ipsa Jesu Societas locuples adhuc veluti generosa mater non immerito gloriatur.

Proceum.

Laudes Societatis Jesu.

Nos sciamus, qui eapropter semper plurimi fecimus, atque in suprema hac Sacrosancti Apostolatus Cathedra plane immerentes per ineffabilem Divinae Bonitatis abundantiam sedentes, majori in honore laudatam Societatem habemus, decet, ut perenni etiam nostrae charitatis auctoritatisque Apostolicae testimonio eandem donemus; ne quod aliis Religiosis Ordinibus, & Institutis in hac Alma Urbe nostra conspicuis, sive per Romanos Pontifices Praedecessores nostros, sive per Nos ipsos, decus, & ornamentum, sive honorificentiae munus impertitum esse dignoscitur, eidem Societati Jesu de Orthodoxa Religione benemerentissimae deesse patiamur.

Sensus Pontificis erga dictam Societatem.

Qui magna nostrorum Operum volumina de Beatificatione, & Canonizatione Servorum Dei pervolverit, is intelliget omni procul dubio, quod si in caeteris expediendis negotiis insignium hominum opera, & industria requiruntur, in rebus certe per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus praepositam expendendis, decidendisque, major Virorum in omni disciplina versatorum, quibus ipsa inter alios Ordines, & Instituta Societas memorata abundat, delectus haberi debeat.

In negotiis Congregationis Sacrae Rituum consultandis praestantissimum hominum opera impendenda.

Hinc est, quod Nos Motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine volumus, ac decernimus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus unus ex ejusdem Societatis Jesu Presbyteris laudatae Congregationis Cardinalium Sacris Ritibus praepositae Consultor sit, & habeatur, ut hujus vacatione succedente, alter dictae Societatis Presbyter in ipsius locum semper substituarur.

Ideo Pontificis unum locum inter Consultores dictae Congregationis assignat Societati Jesu.

Et quamvis ex ipsa Soc. jam alius dicit Consultor.

Etsi autem in praesentia Dilectus Filius Hieronymus Ridolfi saepedictae Societatis Presbyter locum unius Consultoris in memorata Congregatione Cardinalium teneat, tamen, ut Pontificiae huiusmodi indulgentiae possessionem ipsa Societas Jesu capiat, atque etiam ut paterna grati animi significatione prosequamur Dilectum Filium Emmanuelem de Azevedo ejusdem Societatis Presbyterum, qui non solum in quamplurimis sive colligendis, sive adorandis, atque in lucem edendis aliorum insignium Virorum operibus de rebus Liturgicis plenissime tractantibus, sed in antedictis etiam nostris Voluminibus, aliisque a Nobis compositis in unum veluti corpus à duodecim, & amplius Tomis constans cogendis, & quam castigatissime, splendidissimeque hic Romae recudendis maxime intentus, atque in ejusdem Sacrorum Rituum Congregationis negotiis accurate expediendis versatus, & instructus, primum huiusmodi locum quodam veluti merito sibi debitum vindicat.

P. Emman. de Azevedo, praesentis concessionis fructu gaudere statuit.

Eapropter ipsum Emmanuelem de Azevedo a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, praeter memoratum Hieronymum Ridolfi Consultorem, auctoritate, & tenore paribus, eundem Emmanuelem unum saepedictae Sacrorum Rituum Congregationis Consultorem itidem quoad vixerit facimus, constituimus, & deputamus; itaut uterque infimul, quoad ambo etiam in humanis fuerint, ejusdem Congregationis Consultoris munere perfungatur, nec alterius vacationi in posterum substituat, sed per utriusque dumtaxat cessum, sive decessum, novus ejusdem Societatis Presbyter Consultoris huiusmodi locum a Nobis, ut praemittitur, dictae Societati assignatum tenere debeat.

Clausula.

Decernentes, easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces exiltere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictaeque Societatis Jesu etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Pont. A. VIII. die 24. Aprilis 1748.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxiv. Aprilis MDCCXLVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Cajetanus Amatus.

De Renovationibus Investiturarum, & aliarum concessionum Bonorum directi Domini Camerae Apostolicae.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Concreditum Nobis Apostolicae Sedis patrimonium non solum pro viribus utiliter administrare, sed etiam nulla sive amplitudinis, sive juris sui parte imminutum servare volentes, vix fieri posse intelligimus, ut Nobismet ipsis consent administrationis Nostrae rationes, nisi certo provisum extiterit, ut facultas disponendi de Bonis, Dominiis, Proprietatibus, & Juribus ipsius Sedis, & Camerae Apostolicae, quae ad Nos dumtaxat, & ad Romanum pro tempore Pontificem, Supremi Principis jure, pertinet, ab aliis quibuscumque, praeter Nosram, & Successorum Nostrorum scientiam, mentem, & voluntatem, exerceri minime valeat. Idcirco perpendentes, quam amplis facultatibus, vel expresse, vel implicite ab Apostolica Sede instrui, vel etiam ex usu & consuetudine uti consueverint Venerabiles Fratres Nostri Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, qui, per temporalem Sanctae Romanae Ecclesiae Ditionem, ad Bononiam, Ferrariam, Aemiliam, & Urbini Legationes regendas & gubernandas, Legati de Pontificis Latere mitti, eorumque exemplo etiam Praelati Praefidentes, qui ad aliquas ex praefatis Provinciis cum facultatibus Legatorum a Latere regendas pariter, & gubernandas aliquando deputari solent; ne forte ex laxiori facultatum huiusmodi interpretatione, aut ex assertis consuetudinibus absque Nostra, & Pontificum Praedecessorum Nostrorum scientia inductis, in concedendis, aut renovandis Investituris Bonorum Feudalium, Emphyteuticorum, Livelliariorum, seu alio quocumque nomine, & titulo ad directum Dominium, & Proprietatem Camerae Nostrae Apostolicae pertinentium, aliquid per eos fieri contingat, quod potestatis eisdem attributae fines excedat, atque in ejusdem Camerae, illiusque Proprietatum, & Jurium detrimentum vergere possit; post discussam prius rem in Congregatione Particulari super Oeconomica Status Ecclesiastici administratione deputata, certos in hoc rerum genere eisdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Legatis, & Praelatis Praesidentibus, Provinciis Legationum praefatarum respective praepositis, limites, quos ipsi nullis futuris temporibus praetergredi valeant, etiam declarando & indulgendo ponere, & designare volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Literarum tenore decernimus & statuimus, ut in concessionibus, dationibus, & investituris Terrarum, Arcium, Villarum, Agrorum, Possessionum cultarum, & incultarum, Casalium, Lacuum, Sylvarum, Proprietatum, Bonorum, & Jurium quorumcumque, & cujuscumque generis, ad praefatae Sedis, & Camerae Nostrae Apostolicae directum, & proprietarium Dominium quomodocumque pertinentium, in Feudum proprium, sive improprium, nobile, sive ignobile, aut in emphyteusum, aliave ratione sub Censu, Canonis, Livelli, pensionis, regalium, & aliarum quarumcumque refectionum, & recognitionum praestatione, & solutione, haecenus factis, & deinceps quan-

docum-